



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ СУД**  
**Кзз 899/2024**  
**04.09.2024. године**  
**Београд**

## **У ИМЕ НАРОДА**

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Тајјане Сретеновић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због противправног дела у закону предвиђеног као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Потпаре, поднетом против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К.бр.801/23 од 26.07.2023. године, К.бр.801/23 од 20.12.2023. године и К.бр.801/23, Кв.бр.439/24 од 09.05.2024. године, у седници већа одржаној дана 04.09.2024. године, једногласно, донео је

## **ПРЕСУДУ**

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Потпаре, поднет против правноснажних решења Првог основног суда у Београду К.бр.801/23 од 20.12.2023. године и К.бр.801/23, Кв.бр.439/24 од 09.05.2024. године, док се захтев за заштиту законитости поднет против решења Првог основног суда у Београду К.бр.801/23 од 26.07.2023. године, одбацује као неблагоприятан.

## **Образложење**

Решењем Првог основног суда у Београду К.бр.801/23 од 26.07.2023. године према учиниоцу АА, због тога што је учинио противправно дело у закону предвиђено као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, на основу члана 523. и 526. ЗКП и члана 82. КЗ, изречена је мера безбедности обавезног психијатријског лечења на слободи, а на основу члана 89а КЗ и мера безбедности забране приближавања и комуникације са оштећеним. Учиниоца АА је ослобођен дужности да накнади трошкове кривичног поступка за које је одлучено да падну на терет буџетских средстава суда.

Решењем Првог основног суда у Београду К.бр.801/23 од 20.12.2023. године одбијен је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног као неоснован.

Решењем Првог основног суда у Београду К.бр.801/23, Кв.бр.439/24 од 09.05.2024. године, првим ставом, одбијена је жалба браниоца окривљеног изјављена против решења Првог основног суда у Београду К.бр.801/23 од 20.12.2023. године, као неоснована а другим ставом одбијен је захтев браниоца окривљеног за накнаду трошкова поступка на име састава жалбе од 29.12.2023. године у износу од 27.000,00 динара, као неоснован.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Мирослав Потпара, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП у вези са чланом 264. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, преиначи побијана решења и одреди да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава сходно члану 265. став 1. ЗКП и усвоји захтев на накнаду трошкова достављен дана 05.09.2023. године увећан за накнаду за састав захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Бранилац окривљеног у захтеву истиче повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП и наводи да је суд погрешно применио одредбу члана 264. став 4. ЗКП, јер према наводима захтева, мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи, која се изриче неурачунљивом учиниоцу противправног дела које је у закону одређено као кривично дело представља неку врсту одступања од кривичних санкција, с обзиром да се њом суштински одступа од начела кривице, јер се у том случају ова кривична санкција изриче према учиниоцу противправног дела у закону одређеног као кривично дело, које му се као такво не може приписати у кривицу, па се без обзира што иста представља кривичну санкцију не може поистоветити са осуђујућом пресудом. Бранилац окривљеног, даље указује да из наведеног произилази да се у конкретном случају према учиниоцу АА, због учињеног противправног дела у закону одређеног као кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, учињеног у стању неурачунљивости коме је изречена мера безбедности обавезно психијатријско лечење на слободи и који није оглашен кривим, будући да неурачунљивост искључује кривицу као обавезни елемент кривичног дела, не може применити члан 264. став 4. у вези става 1. ЗКП, већ се мора применити члан 265. став 1. ЗКП.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи захтева били су истакнути у жалби браниоца окривљеног АА, те били предмет разматрања другостепеног већа Првог основног суда у Београду које је поступало по жалби браниоца изјављеној против првостепеног решења истог суда К.бр.801/23 од 20.12.2023. године. Другостепено веће Првог основног суда у Београду је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 2, у шестом ставу и страни 3, у првом ставу другостепеног решења К.бр.801/23, Кв.бр.439/24 од 09.05.2024. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни суд прихвата као правилне те, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује, а имајући у виду да је одредбом члана 266. ЗКП између осталог прописано да награду и нужне издатке

браниоца и пуномоћника оштећеног, оштећеног као тужиоца или приватног тужиоца дужно је да плати заступано лице, без обзира ко је по одлуци суда дужан да сноси трошкове кривичног поступка, осим ако по одредбама овог законика награда и нужни издаци браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни суд напомиње да се у предмету овога суда Кзз 380/2022 од 13.04.2022. године, на који се бранилац окривљеног у захтеву позива, не ради о истог правној ситуацији, имајући у виду да је у поменутом предмету погрешно примењена одредба члана 264. став 1. ЗКП из разлога што је суд учиниоца противправног дела у закону одређеног као кривично дело обавезао на плаћање трошкова кривичног поступка, па је захтев усвојен и преиначено решење тако што је одређено да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на решење Првог основног суда у Београду К.бр.801/23 од 26.07.2023. године је неблаговремен, имајући у виду да је решење достављено окривљеном АА 15.09.2023. године, а захтев је поднет 13.06.2024. године, што произилази из службеног печата Првог основног суда у Београду, дакле након протекла рока од 30 дана који је прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

Са изнетих разлога, налазећи да побиијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Мирослава Потпаре, Врховни суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, наведени захтев браниоца окривљеног одбио као неоснован, док је у односу на решење Првог основног суда у Београду К.бр.801/23 од 26.07.2023. године на основу члана 487. став 1. тачка 1) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП, захтев одбацио као неблаговремен.

**Записничар-саветник**  
**Весна Зарић,с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Милена Рашић,с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић